

"Автопортрет", 1999, масло на платно, 74x60cm

СТОЈЧЕ ГОЈТЧОВ

Секавања... Изложбата е посветена на внукаџа Симона

Стојче Гоцков
(1953-2009)

Роден 1953 година во Скопје. Посетувал Училиште за применета уметност "Лазар Личеновски" во Скопје. После извесен период, незадоволен, го напушта Училиштето и започнува самостојна едукација во областа на ликовната уметност.

Член на ДЛУС станува во 1976 година, а член на ДЛУМ е од 1988 г., при што, како член на ДЛУМ ја добива наградата "Димитар Кондовски" и редовно учествува на годишните и тематски изложби.

Во 1971 година добива стипендија од Општина Струмица да го продолжи образованието. 1972 година му е првата изложба со Ж.Дачковиќ и Б.Ламбески во Домот на градежните работници во Скопје, во галерија "Кора", каде се претставува со 8 дела.

Во 1977 година учествува на изложбата на ДЛУС под наслов "Различни определби", во Домот на младите "25-ти Мај".

Во 1983 година, во Струмица, во Фоаето на Дом на ЈНА, излага заедно со Димитар Филев и Бранко Кончалиев.

Во 1985 година, Гоцков ја добива Јубилејната награда на ДЛУС по повод 10 години-постоење на ДЛУС, а во 1986 година во Титова Митровица ја добива првата награда за сликарство "Бранко Шотра".

Во 1987 година ја прави својата прва самостојна изложба во Струмица, каде се претставува со триесетина дела.

Во 1988 година, како новопримен член на ДЛУМ учествува на изложбата "Новопримени членови на ДЛУМ".

Во 1990 година, и претходно од 1983 г. учествува на Зимската ликовна колонија во Дојран и се презентира на изложбата "Камен, трска, платно..."

Во 1992 година учествува на изложбата "Струмичка ликовна пролет", а 1991-1992 г. е редовен учесник на Ликовната работилница со неговите колеги: Бранко Кончалиев, Зоран Малиновски и Петровски Момчило - Момо.

Во 1994 година, има самостојна изложба во Струмица, а во 1995 г. Самостојна изложба Гоцков има во Куманово, а наредната 1996 година самостојно изложува во Музеј-галерија во Кавадарци. Во 1998 година е застапен во Групната изложба "Портретот во Македонската ликовна уметност во 20-тиот век".

На 24 декември 1999 година, во салонот на РУ "Јоска Свештарот" во Струмица, застапен е во групната изложба под наслов "Портретот во делата на струмичките сликари од 1939 до 1999 г.". Учесник е на повеќе изложби на ДЛУМ и ДЛУС, и во работата на Меѓународната Струмичка ликовна колонија учествува во: 1976, 1981, 1985 и 2007 година.

Гоцков во два наврати престојуваше во Франција, при што, неговата втора посета, траеше една година. Карактеристично, за неговиот ликовен опус е што покрај, профаното, во неговите дела преовладува и иконописот, како стилска преокупација. Неговите дела се застапени во голем број приватни и други колекции.

Последната самостојна изложба, Гоцков ја имаше во 2008 година само неколку месеци пред неговата ненадејна смрт во Струмица.

Да не остане незабележано...

Постојат можеби и премногу сосема здраво разумни и, секако, рационални објаснувања за животот како минлив миг, трепет на окото, наш краток престој на овој свет....

За тоа се подготвуваме речиси од самото раѓање. Но не верувам дека постои какво и да е здраво разумно појаснување за ваквите грешки, кога на еден живот му се дозволува само половина миг, само полутрепет, а дури не му остава никаков простор за никаква подготовка занеминовното. За такви трагични грешки на силите на Универзумот, најчесто велиме судбина, и против тоа нема борба, нема чаре, нема подготовка.

Но дури и таа непредвидлива судбина во ваквите нејзини монструозни игри, покрај тагата, ни остава барем уште еден излез: насprotифизишкиот прекин на еден живот, на оние што остануваат им го допушта-секавањето! Секавањето е бледа сенка на нечие постоење, но многубројните пријатели се почестени што имат на што да се секават.

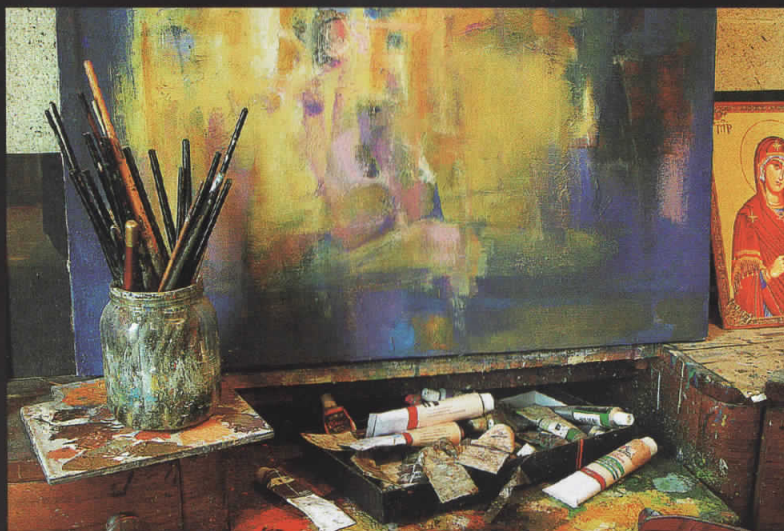
Неговиот оптимистички дух имаше решение за сите проблеми и непредвидливи ситуации. Тој го трансформираше секаков проблем, животен или ликовен до степенот на нашето сознание за апсурдноста и во моментот кога не се надеваме, тој со благ осмев го презентираше резултатот. Не беше похотен, грабежлив или да високо лета, беше сонце што светеше и бликаше. Така почна со експресионизмот, па со неговиот специфичен хиперреализам, да во еден период кога му беше многу тешко залута во една темна гама, површина на сликата за да со помош на иконописот се исчисти и дојде до една енформеловска фаза, која требаше понатаму да ја развива, но прераната смрт го пресече кон понатамошните негови размислувања....

Посебна благодарност до сопругата Натка Гоцкова која ни ја овозможи оваа меморијална изложба.

Бранислав Пепиќ
Историчар на уметноста

Како што вообичаено бидува, откако ќе се случи соочување со нечија загуба, дури отпосле се добива свесност за суштинското значење, како во поглед на меѓусебната лична комуникација, така и за неговата поширока општествена, културна или поинаква креативна присутност и посветеност во напорите за целосна себеграденост во тековите на уметничкиот растеж на средината на која се припаѓа. Сосема е очигледна таквата констатација кога е во прашање и Стојче Гоцков (струмичкиот Леонардо, како што некои колеги и пријатели го нарекуваа) од чија смрт се навршува една година – прилично долг период за таковна грутка што ги стега срцата на неговите најмили и се уште ровка непомирливост со болната вистина за физичкото отсуство кај оние што го познаваа бидејќи на сите им беше неизмерно драг. Кога се има предвид неговата тивка и ненаметлива персонална природа, кроткиот и скромниот животен стил со евидентни белези на овоземен аскетизам и отргнатост од надворешниот свет, неговата симпатична природна појава, занимлива физиономија со силен неизбришлив впечаток, уште на прв поглед стануваше јасно дека е вонстандардна, неконвенционална, специфична и посебна личност и според табиет и според вокација. Поседуваше вроден и негуван интелект, вонсериска продуховеност, истенчено изнијансирано чувство за одмерена шегобијност, непосредност и отвореност за комуникација, но повеќе милуваше повлеченост и творечка самоизолација во тишината и спокојот на ателјето како епицентар на своевидниот личен егзил од секојдневието. Тоа беше прибежиште по личен избор скраја од катадневната динамична збрка што ја носи совремието.

Онака како што впрочем му се одвиваше подзаскриениот животворен биоритам со стивнато темпо, вешто отргнат од непотребниот вртлог на (само) докажување, така некако се одвиваше и неговото присуство на ликовната сцена без претензии за настојчива, континуирана, некогаш дури и (само)наметлива изложбена дисциплинираност. Наместо зачестена непотребна присутност на зголемена суетност и некаква си доминантност, неговите адути се содржеа во судбинската одреденост за плодносна искрена, целосна посветеност во следењето на внатрешниот креативен импулс кој е најважниот чинител во овозможувањето максимална сугестивност на творечкиот продукт. Неговата очигледна возвишена продуховеност и опсервирачка визура, придружени со вешто мајсторство и асимилираност на стекнатите искуства, прават корпусот на иконографскиот дијапазон на неговата слика да се изгради во автентичен, препознатлив, по многу нешта посебен ликовен израз со модерен дух. Непобитен факт е дека поднебјето, опкружувањето и објективната стварност имаат големо влијание во изборот на тематско-мотивскиот пристап но и врз оформувањето и вообликувањето на бележитите сфери на ликовниот јазик, но притоа тој никогаш не прибегнуваше кон сувопарна интерпретација на телесната и пластична илустративност. Во визијата на неговата слика, низ есенцијалната реалистична рамка со примеси на експресивна нерватура, се преплетуваат тежненија кон универзалност, вметнување на метафизичка и вонвременска интонација, повремено дури и нитка на концептуалност и ангажираност (циклусот со еко-содржини) се до апстархирачка редуцираност на фонот од кој навираат објектите на претставувањето. Одделните поттици му служеа само како проседе од кое настанува визуелен инструментариум како симбиоза на архетипска знаковна симболика и алегија со современа лексика и семантика. Конкретните поводи и навидум едноставни призори се артикулираат во сосема поинаква духовна димензија која ја надминува природната морфолошка структура. Дури и кога предмет на неговиот интерес се „обични“ бакарни предмети, иако фотореалистички прикажани, тие повеќе се примаат како *sacra pittura* отколку како „мртва природа“.

Несомнено, покрај делумно искажаната наклонетост и висок респект, уште повеќе неначатите суперлативи кои ги заслужува овој квалитетен автор чие творештво треба да се разгледува во контекстот на ововременски зрел сликарски исказ, во негова слава и чест, во скоро време би требало да му се оддаде нужно признание и внимание со поцелосен, вистински ретроспективен приказ на она што го има создадено.

Гоце Божурски

"Св. Никола", 1998, икона на дрво, 33x29cm

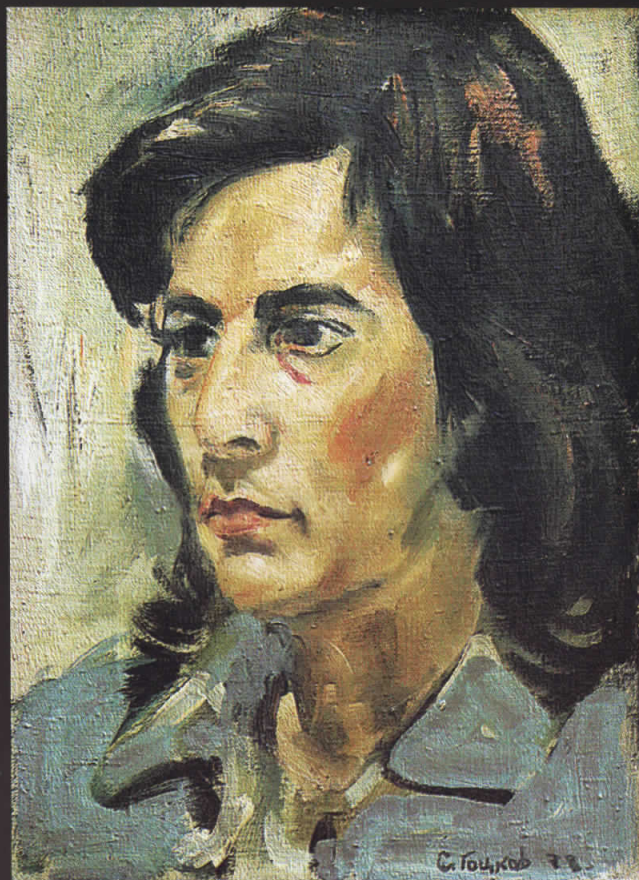
"Богородица", 2000, икона на дрво, 40x30cm

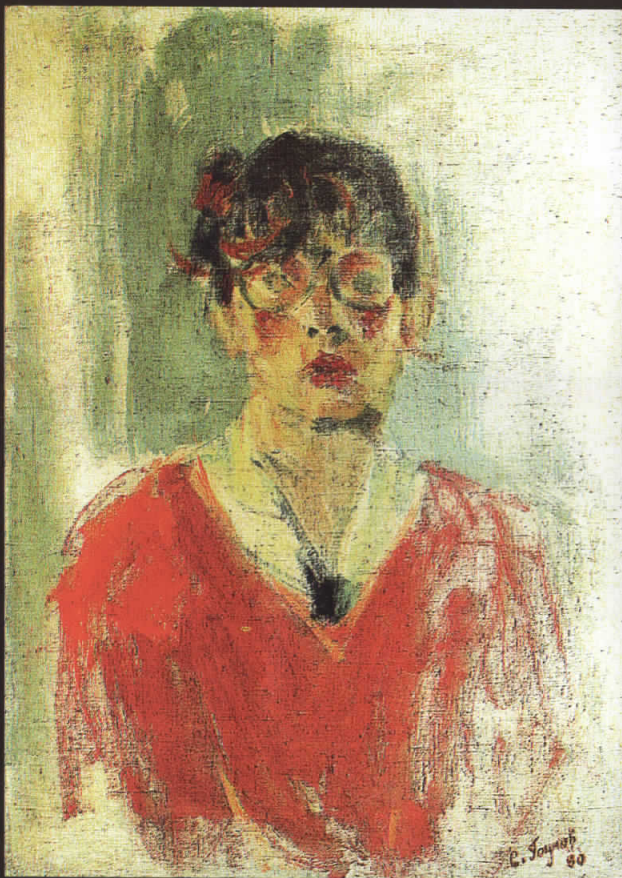
"Богородица со Исус", 1995, икона на дрво, 40x30cm

"Портрет на Никола", масло на платно, 56x41cm

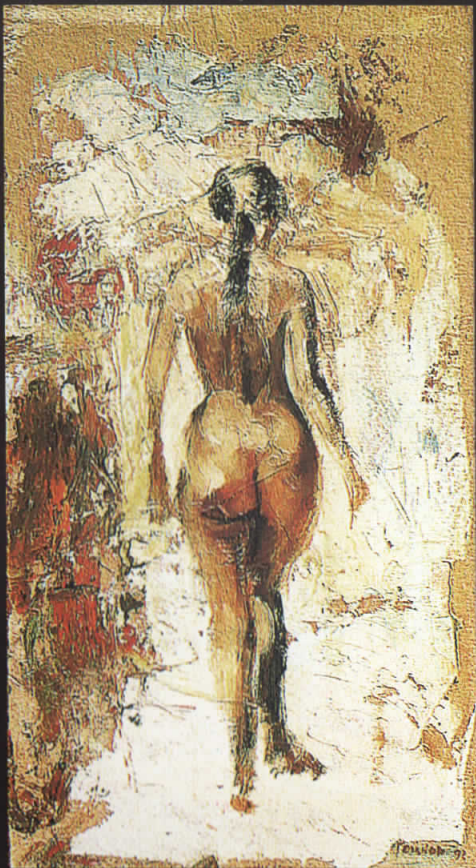
"Портрет на Сопругата", 1978, масло на платно, 33x25cm

"Портрет на Љупка", 1980, масло на платно, 70x50cm

"Портрет на Ружа", 1978, масло на платно, 31x21cm

"Акт", 1992, масло на платно, 32x17см

"Пафта", 1089, масло на платно, 50x37см

"Богородица и Исус", 1993, дрво, 77x48cm

"Распятие", 2003, масло на платно, 43x60см

"Риби", 2000, цртеж со обоен молив, 43x63cm

"Риби", 1993, масло на платно, 80x63cm

"Рибі", 1994, масло на платно, 60x42см

"Рогови 2", 1993, масло на платно, 78x130см

"Рогови", 1993, масло на платно, 100x100cm

"Калинки", 2008, масло на платно, 80x70см

"Сончогледи", 2006, масло на платно, 50x70cm

"Калинки", 1999, масло на платно, 82x72cm

"Мртва природа", 2004, масло на платно, 60x52cm

"Мртва природа", 2006, масло на платно, 45x40cm

"Антика", 2007, масло на платно, 50x40см

"Антика", 2005, масло на платно, 60x45см

"Антика", 1983, масло на платно, 120x90см

I. Godkov
1977

"Ташна", 1977, масло на платно, 75x63см

Н.У. Центар за култура "Антон Панов" Струмица

Издавач: Н.У.Центар за култура "Антон Панов"- Струмица

Пошт.фах 109,2400 Струмица,Р.Македонија

Тел./факс+389(0)34 326379

E-mail: umetnickagalerija@yahoo.com

За издавачот: Иван Јовев, директор

Биографски и каталошки податоци: Бранислав Пепиќ

Текстови: Гоце Божурски и Бранислав Пепиќ

Организација и поставка на изложбата: Александар Филев

Ликовно обликување: Нада Јанева

Фотографија: Среќко Гунчев

Печати: "Графосервис"-Струмица

Тираж: 300 примероци

ЦИП-Каталогизација во публикацијата

НУБ Св.Климент Охридски - Скопје

74.036/.038(497.7) **ISBN-9989-137-01-3**

Авторски права

© Н.У.Центар за култура "Антон Панов"-Струмица

www.art-gallery.org.mk

Министерство за култура на
Република Македонија